

Els dominis de Neptú

Paratge Natural Municipal
El Rivet - Benassal

TEATRE AL
PARATGE

La nàiada Evadne

El déu Neptú

Creada per:
Carmen Flordelís i Fede Llorca

Il·lustrada per:
Laura López i Jhon Ospina

Deposit Legal: V-2945-2019

Paper reciclat 100%

JORNADA PRIMERA

A LA PLAÇA

(Amb el públic ja reunit, apareix Evadne estressada perquè arriba tard. Va de cap amb tantes coses que ha de fer diàriament per a mantindre els dominis de Neptú impecables.)

EVADNE: Ai, que creia que no arribava! De cap vaig tot el matí: que si una fuga d'aigua ací, que si el brollador d'allà brolla estrany hui, que si l'aigua està massa calenta per a les granotes... De debò, açò no és vida.

Però, ui, que no m'he presentat i, com jo sempre treballo en les ombres, a mi no em coneix ni un humà. Soc Evadne, la nàiaida encarregada de cuidar l'aigua que dona vida i riquesa a Benassal.

I mira que tinc treball, perquè damunt el meu cap és un perepuyetes i em té fregida. Resulta que Benassal és el seu racó del món preferit i sempre ha d'estar tot perfecte.

(Mira a la gent com estranyada perquè sembla que no l'estan entenent.)

Bé, ja el coneixeu tots, veritat? Ah, que no? Jo ací vinga a posar-lo verd i no sabeu de qui parle? Toca que jo també!

A veure, que sí que el coneixeu, però segur. Quin és el major tresor de Benassal? Eixe que exporteu a quasi totes les taules per a acompanyar els menjars?

(Espera a que responga la gent.)

L'aigua, clar! I, qui és el presumit amb afany de protagonisme que ix en les botelles?

(Espera a que responga la gent.)

Neptú! El gran déu romà de l'aigua. Doncs eixe és el meu cap, imagineu-vos el que és treballar per a un déu tan poderós... Es-

tressada visc fins i tot quan dorm perquè se m'apareix en somnis per a encarregar-me més treball o queixar-se de qualsevol ximpleria.

(Mira cap al carrer que dona a la plaça.)

Ala, ja hem dit el seu nom massa vegades. Per ací ve. Ja m'es-tranyava a mi que no apareguera.

NEPTÚ: Es pot saber quins dimonis fas ací de xarreta amb els mortals? Has arreglat ja la temperatura de l'aigua? Mira que no vull que les granotes es tornen a queixar, que em deixa en molt mal lloc que arriben protestes com eixa a la meua oficina en l'Olimp, a veure si al final em van a tirar la culpa a mi del canvi climàtic.

EVADNE: Tranquil, cap, que d'això tenen la culpa tots estos. No se m'inquiete que ja està tot arreglat, o quasi. Les he fet eixir de l'aigua una estona i he obert una mica més el cabal de la font; pel moment haurà de valdre.

I no estic ací de xarreta, o potser no recorda que hui inaugurem la ruta que he creat pels seus dominis perquè els humans puguem veure la seua grandesa i admirar-lo com es mereix.

(Es gira cap a la gent posant els ulls en blanc.)

NEPTÚ: A mi mai se m'oblida res, xicoteta i insignificant nàiada.

EVADNE Evadne, em diuen Evadme. *(Es gira cap a la gent)* Qualsevol dia li munte un plet en el sindicat.

NEPTÚ: Sí, sí, com te diguen. Els has mostrat ja la meua grandesa, els meus dominis, les meues...?

EVADNE: *(Li interromp)* Doncs mire sí, en això estàvem, parlàvem del bonic que ha quedat en les etiquetes de les botelles d'aigua.

(Fa un gest a la gent com perquè li diga que sí, que molt bonic.)

NEPTÚ: Ja, ja, no fa falta que m'aduleu tant. El que a mi més m'interessa és que... Evadne et deien? ... us ensenye els meus dominis perquè no hi ha un altre lloc com el meu regne ací a Benassal.

(Ficant-se entre la gent amb aire de superioritat els pregunta)

Us ha mostrat ja de què va açò de la ruta que s'ha inventat? No? Aquesta nàiada... Mireu, soc el déu romà de l'aigua. La gent creu que el meu regne és el mar però pocs coneixen que també soc el senyor de les aigües dolces. Gràcies a mi, xicotets mortals, hi ha tanta vida ací en Benassal i els meus dominis són tan bastos que he hagut de dividir-los per a poder administrar-los millor.

Evadne, supose que la ruta passarà per tots i cadascun dels meus dominis, veritat?

EVADNE: Per descomptat, cap, com a vostè li agrada.

NEPTÚ: Això de cap... Però bo, al que importa que se'm fa tard. Com us deia, els meus dominis es divideixen en:

El domini de l'aigua...

EVADNE: (Amb certa ironia, li interromp per a explicar...) On la vida desborda la imaginació.

(Neptú mira malament a la nàiada, tractant d'esbrinar si es riu d'ell.)

NEPTUNO: El domini de l'aire...

(Evadne assenyala ràpid a tothom el fullet on apareix allò dels dominis perquè ho lligen en veu alta amb ella.)

EVADNE: On el vent mou molins i els ocells prenen el cel.

NEPTUNO: El domini del foc...

EVADNE: On l'ésser humà habita i crea la seua màgia.

NEPTUNO: I el domini de la terra...

EVADNE: On els camps proveeixen de riquesa a les gents.

NEPTUNO: No ho fas malament, nàiada. A veure, explica'ns com has organitzat el recorregut.

EVADNE: Després de molt pensar en la seua grandesa i totes les meravelles que Benassal amaga, vaig traçar una ruta que uneix cada racó especial dels seus dominis i la vaig senyalitzar, perquè ningú se'm perda, amb la seua esvelta figura pintada en pedres, fanals, vorades o el que més a mà estiguera.

NEPTUNO: No sé si això m'agrada, no atenta això a la meua dignitat?

EVADNE: Per a res, per a res, *(es gira preocupada cap a la gent)* a que no?

NEPTUNO: Està bé, seguix.

EVADNE: En el lloc més singular de cada domini he col·locat una taula de ceràmica pintada a mà pel millor dels artistes, com correspon a la seua grandesa. I durant el recorregut trobaran també unes xicotetes tauletes amb els trets més característics de la zona on estan col·locades. Ja veurà com li encanten, fan justícia a la bellesa de cada racó.

NEPTUNO: I ja està? No t'has en recordat que als déus ens agrada, de tant en tant, posar-los proves als humans? És que a vegades ens avorrim allà a dalt, ja saben.

EVADNE: Clar que sí, com se m'anava a oblidar. He inclòs un tros d'un missatge encriptat en cada tauleta. I en cada taula trobaran una de les 4 claus necessàries per a poder desxifrar-ho.

(Neptú s'aparta una mica amb Evadne perquè no ho senten els mortals.)

NEPTUNO: No te n'hauràs passat i els ho hauràs posat massa difícil? Mira que en l'Olimp a mi em tocarà apostar que sí que l'aconsegueixen i, si no és així, quedaré molt malament.

EVADNE: Tranquil, els he posat unes pistes perquè ho puguen aconseguir. És més, els puc acompanyar un tros del recorregut per a tirar-los una mà i que vegem com funciona el repte.

NEPTUNO: No, no... Crec que serà millor que marxem ells sols... O, millor encara, jo mateix els acompanyaré. Al cap i a la fi soc jo l'amo i senyor de cada cosa que veuran.

EVADNE: Però com els ajudarà si no sap per on va la ruta?

NEPTUNO: No ho has senyalitzat? No has posat pistes? Si amb el meu enginy no aconseguixen completar-lo, serà que no has fet bé el teu treball. Tu ves-te'n a acabar el teu treball, que m'ha dit un gamarús que s'ha trobat dos botelles de plàstic aquest matí en el Rivet, i deixa'm gaudir de passejar una estona entre els mortals.

(Neptú fa un gest a la gent perquè el segueisca però comença a caminar cap al costat contrari i la nàiada el para, l'agafa del braç una mica enfadada i el col·loca davant de la taula interpretativa de la plaça.)

EVADNE: Oh, gran déu dels mars i de l'aigua dolça... (Amb molta sorna i una mica d'enfadament) Quasi millor comencen per buscar la primera clau ací i anotar-la en el seu quadern.

JORNADA SEGONA

EN EL RIVET, AL COSTAT DE LA TAULA INTERPRETATIVA

(Arriba el grup fins a la taula i busquen i anoten la clau. Neptú proposa cridar a Evadne.)

NEPTUNO: On s'haurà ficat Evadne? I sí, me'n recorde perfectament del seu nom però m'agrada fer-li la punyeta una mica de tant en tant. És la millor nàiada de totes les que cuiden els meus dominis.

La cridarem però no li digueu que m'encanta el recorregut que ha creat, que se me'n puja a les barbes.

A veure, crideu-la vosaltres a veure si apareix.

(Evadne, al seu torn, els crida perquè baixen on està ella al costat del roure centenari.)

NEPTUNO: A què ve aquesta exigència de que ens isquem del recorregut? No vull que es perden cap punt clau.

EVADNE: Tranquil, cap, que tornaran tots a la senda en un moment però és que en aquest punt, i perquè descansin un moment, perquè el gran Neptú no es cansa però els mortals ja sabem tots que són una mica fluixos... Els contaré una bella història que va ocórrer ací mateix i que a mi m'ha contat aquest vell roure que resulta ser un bon amic.

"Conta la llegenda narrada en el poema Seidia que, anant el cavaller Artal amb el seu senyor a reconèixer el terreny en plena reconquesta cristiana, es van topar just ací amb una xicoteta host mora encapçalada per la bellíssima Seidia.

Artal va ser ferit en l'acte per una fletxa mora però també per amor a aquella valenta guerrera i va caure defallit del seu cavall. La pròpia Seidia no va poder evitar saltar del seu cavall en veure'l caure i, en tindre'l en el sòl als seus peus inconscient, es va enamorar perdudament d'ell.

Va ordenar que el portaren presoner al seu castell i li procuraren les millors cures mèdiques en unes bones estances... I així va començar la seua gran història. Voleu saber com acaba la

història?

Doncs jo també, però us podeu creure que ací, el meu amic el roure, no ha volgut explicar-me com acaba? Diu que ho busque en els dominis del déu Google, que m'acostume a llegir més...

NEPTUNO: *(Amb certa fúria)* No s'atrevirà a deixar a tot un déu amb la intriga.

EVADNE: Mire Neptú, quasi millor que no es fique amb ells, que aquests roures no són tan vells com els déus de l'Olimp però alberguen una màgia tan ancestral i poderosa com la que més.

NEPTUNO: Mira, nàiada insolent, et consent semblant mancada de respecte perquè jo no em porte bé amb el modernet eixe de Google i necessite que em busques el final del poema quan acabes el teu treball ací.

EVADNE: Acabar? Però si no hi ha manera d'acabar, si no és una cosa és una altra. Però és el que hi ha. I, parlant de tot una mica, no m'heu dit què tal va el recorregut, us ha agradat a tots? Com porteu el missatge secret?

(Escolta a la gent un moment.)

EVADNE: Caldrà continuar llavors, seguïu-me i us portaré a la següent tauleta.

(El grup es posa en camí i, quan arriben a una carrasca tombada-morta pel raig, Neptú s'acosta a ella i sospira de forma exagerada.)

NEPTUNO: Ai la meua enyorada carrasca! Que precisament tu hagueres de patir la ira de Júpiter...

Si l'haguéreu vista fa tan sols uns anys... Bella, frondosa, xarradora i plena de vida... *(de sobte es posa furiós)* Eixe maleït Júpiter estava en l'Olimp amb el seu punyeter ceptre a la mà tot el dia fent com si manara però, tots ho sabem, en realitat allí qui mana és Juno, la seua dona. Doncs allà que va l'incaut i la contradiu sobre si calia castigar a tal o tal altre mortal i ella, per descomptat, li munta una brega de molt pare i senyor meu en dos minuts.

Resultat, Júpiter comença a tirar espurnes, mai millor dit, i tots els déus mirem per a una altra part com si no haguérem sentit la discussió i ell, per a esplaiar la seua ira, va començar a llançar llamps cap a la terra sense solta ni volta i un d'ells... Bé, ja us ho

imaginareu, no? Va anar a parar a la meua carrasca preferida i... Oh! (*Enfadadíssim*) Evadne, mai et perdonaré que estigueres de vacances eixe dia!

- EVADNE: No, si al final la culpa la tinc jo, per descomptat. Però li recorde que la mateixa Juno m'havia donat permís per a lliurar eixa setmana, que encara sort que tenim una dona al comandament que pensa una mica en la resta de nosaltres, que si no...
- NEPTUNO: No t'ém poses reivindicativa ara, que aquestes cuites no tenen per què conèixer-les els mortals i vinga, que ja han descansat prou, continuaré ensenyant-los els meus dominis.
- EVADNE: Cap, ho sent però no podrà ser. M'ha d'acompanyar que això de les granotes s'ha posat una mica més seriós i han muntat un piquet. Que diuen que volen la tolla calenteta com abans, que semblava un spa. I a mi no em creuen quan les dic que acabaran fregides sense adonar-se'n.
- NEPTUNO: Però tu els has contat això del canvi climàtic i tot això?
- EVADNE: Claríssim li ho he explicat, però em diuen que l'aigua calenta és bona per al reuma. Jo ja no sé què més dir-los, així que vinga-se'n amb mi a reunir-se amb elles i deixe que els mortals acaben el recorregut sols.
- NEPTUNO: Que es perdran... Que no trobaran totes les claus del missatge...
- EVADNE: No, home, no... Que són més llestos del que semblen, i vosté ja presumirà de dominis quan acaben. Segur que arribem a temps de rebre'ls a la plaça de bous al costat de l'última tauleta.
- NEPTUNO: Veuen qui mana ací en realitat? Qualsevol dia li passe la corona i em retire jo al spa de les granotes.
- Seguisquen sense mi, mortals. Marxen sense por, confie en vostés.

JORNADA TERCERA

EN LA PLAÇA DE BOUS

EVADNE: Bo, bo, ja era hora. A punt estava d'anar a buscar-vos perquè ací el déu diu que se li fa tard, que hui tenen paella en l'Olimp i si es descura Minerva li posarà pésols i a ell no li agraden.

Passeu, passeu, ací teniu l'última tauleta, mireu si hi ha un tros de missatge amagat ací o no.

NEPTUNO: Els meus benvolguts mortals, què us han semblat els meus dominis? Inigualables? Dignes d'un déu de la meua categoria?

EVADNE: *(A la gent pel baixet animant-los a parlar)* Digueu que sí, digueu que sí, que sí no me la carregue jo, com sempre.

NEPTUNO: Heu trobat tots els trossos del missatge secret i totes les claus per a desxifrar-lo? Sí? Perquè vinga, ara és el moment. Us deixeu uns minuts perquè ho anoteu en els vostres quaderns o el que siga això.

(Esperen que ho tinguen tots desxifrat i escrit.)

NEPTUNO: A veure, eixe xiquet d'ahí, a veure com està el futur dels humans dels meus dominis. Tu ho has desxifrat? Llig-ho, doncs, il·lustra a la resta.

(El xiquet ho llig.)

EVADNE: Molt bé, sí. Eixe és el missatge, però sabeu què significa? Enteneu el que vol dir?

(La nàiada interromp els comentaris del públic.)

EVADNE: Sí, sí, tot això està molt bé. Però el que de debò volia que se us ficara en el caparró és que m'heu d'ajudar a cuidar de l'aigua de Benassal i de tot el que ací viu gràcies a ella, que em porteu boja amb totes les coses estranyes que feu i jo no puc amb tot el treball que em doneu. Ja tinc bastant amb aguantar a aquest quan es posa puntimirat.

NEPTUNO: T'aguante les insolències perquè has fet un bon treball amb la ruta pels meus dominis i, a més, al final has solucionat això de les granotes. Per cert, com era això dels meus dominis?

El domini de l'aigua...

(Convida a la gent a continuar la frase com en el començament, Evadne els assenyala el fullet perquè ho lligen allí.)

TOTS: On la vida desborda la imaginació.

NEPTUNO: El domini de l'aire...

TOTS: On el vent mou molins i els ocells prenen el cel.

NEPTUNO: El domini del foc...

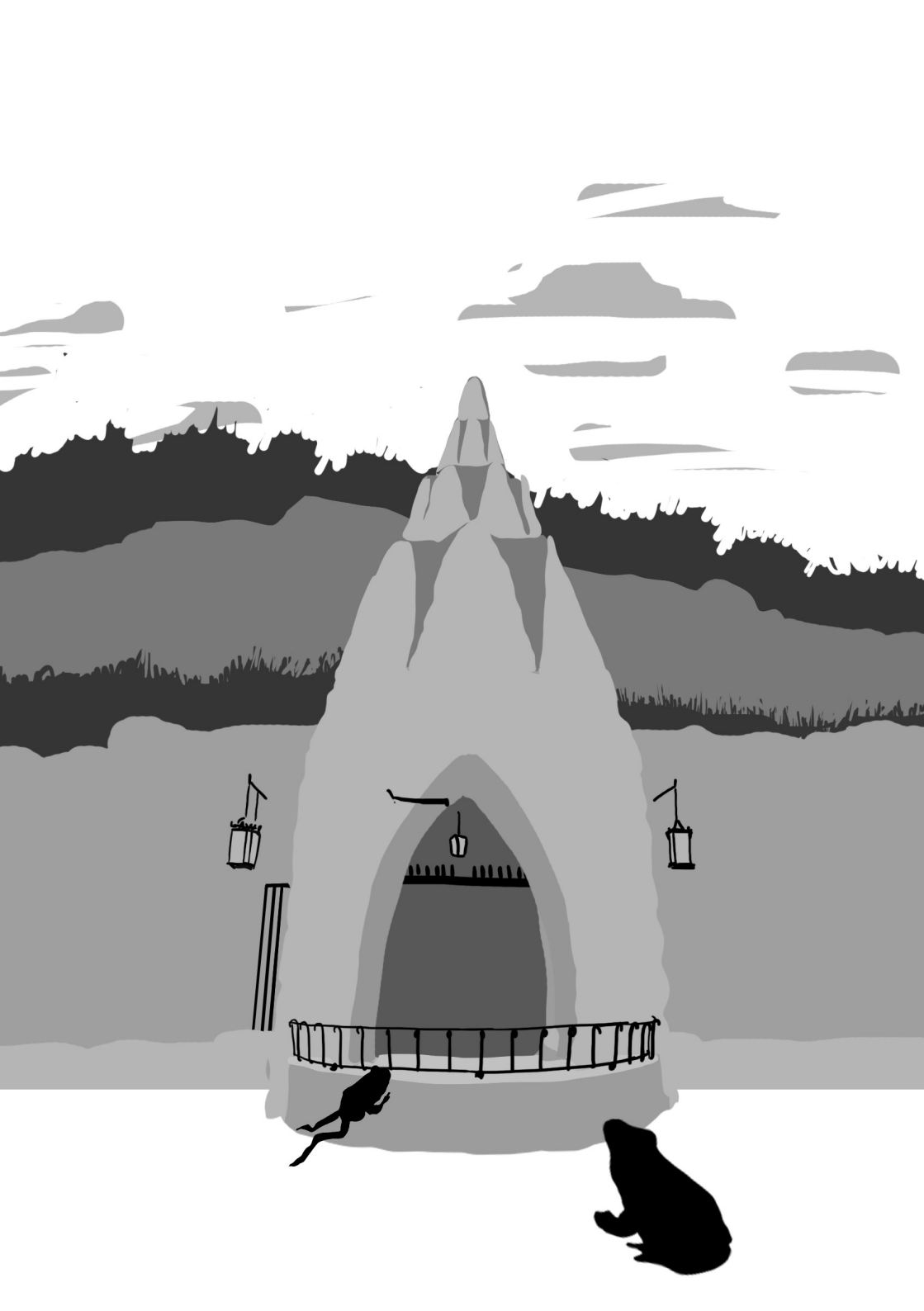
TOTS: On l'ésser humà habita i crea la seua màgia.

NEPTUNO: I el domini de la terra...

TOTS: On els camps proveeixen de riquesa a les gents.

NEPTUNO: Perfecte, així m'agrada. I, mira, em sent generós hui: Evadne, et concedisc l'honor de fer lliurament amb mi d'uns xicotets presents a tots aquests mortals que han vingut hui a rendir-me homenatge i a admirar les meues més preuades possessions.

(Entreguen els premis, agraeixen l'assistència, conviden a donar a conèixer a altres mortals la ruta i s'acomiaten.)

Esta obra
va ser estrenada al
maig de
2019 sent els
intèrprets
José L. Alemany
en el paper de
Neptú
i Zaida Sánchez
en el paper
d'Evadne.

INTERPRETA NATURA

Amb la col·laboració de

**GENERALITAT
VALENCIANA**

Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport

**SEMPRE
TEUA**

La teua llengua

Amb la col·laboració de / Con la colaboración de

**COMUNITAT
VALENCIANA**